

Sygn. akt VII U 977/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: referent stażysta Barbara Zielazna

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. w Gdańsku

sprawy K. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury (datę przyznania)

na skutek odwołania K. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 26 lutego 2014 r. nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2014 r. działając w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 j. t.), wykonując prawomocny wyrok Sądu z dnia 26 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonemu K. L. emeryturę od dnia (...) tj. od dnia określonego prawomocnym wyrokiem Sądu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony zarzucając jej niezgodność ze stanem faktycznym. W ocenie skarżącego prawo do emerytury winno zostać przyznane od daty złożenia w organie rentowym wniosku o dochodzone świadczenie tj. od 14 czerwca 2011 r.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. L. urodzony w dniu (...), z zawodu ekonomista, w dniu 05 marca 2012 r. wystąpił do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

okoliczności bezsporne, vide : akta rentowe plik E : wniosek o emeryturę z dnia 14 czerwca 2011 r. – k. 51

Decyzją z dnia 12 marca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. odmówił skarżącemu przyznania dochodzonego świadczenia z uwagi na niespełnienie warunków do przyznania prawa do emerytury – tj. nielegitymowanie się przez wnioskodawcę 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

okoliczności bezsporne, vide : akta rentowe plik E :decyzja pozwanego z dnia 12 marca 2012 r. – k. 59

Ubezpieczony zakwestionował w/w decyzję wnosząc od niej odwołanie.

Na skutek powyższego prawo do emerytury dla K. L. było przedmiotem postępowania sądowego.

Wyrokiem z dnia 26 września 2013 r. o sygn. akt VII U 1177/12 Sąd Okręgowy w G. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. L. prawo do emerytury od dnia (...)– o czym orzeczono w pkt 1 sentencji wyroku.

W uzasadnieniu orzeczenia, wyjaśniając sposób ustalenia daty, od której skarżącemu przysługuje świadczenie emerytalne Sąd Okręgowy przywołał treść art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013, 1440 j.t.) wskazując, że prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Podkreślił także, na co wskazuje ust. 2 cytowanego przepisu, że jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów kodeksu pracy prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku świadczenia lub wynagrodzenia. Sąd Okręgowy wskazał nadto, iż ubezpieczonemu w okresie od 16 lipca 2012 r. do 10 lipca 2013 r. przysługiwało prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z uwagi na powyższe Sąd przyznał skarżącemu prawo do emerytury od dnia (...)

Powyższy wyrok nie został zakwestionowany przez ubezpieczonego, który nie wywiódł od niego apelacji. W związku z powyższym orzeczenie uzyskało walor prawomocności.

okoliczności bezsporne, vide : akta rentowe plik E : odwołanie ubezpieczonego z dnia 21 marca 2011 r. – k. 60-61, wyrok Sądu Okręgowego z dnia 26 września 2013 r. o sygn. akt VII U 1177/12 wraz z uzasadnieniem– k. 123-127

Zakwestionowaną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 26 lutego 2014 r. działając w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 j. t.), wykonując prawomocny wyrok Sądu z dnia 26 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonemu K. L. emeryturę od dnia(...) tj. od dnia określonego prawomocnym wyrokiem Sądu.

okoliczności bezsporne, vide : akta rentowe plik E :decyzja pozwanego z dnia 26 lutego 2014 r. – k. 160

Powyższy, bezsporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz w aktach rentowych ubezpieczonego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Oceniając legalność zakwestionowanej w niniejszym postępowaniu decyzji pozwanego należy wyraźnie podkreślić, że istnienie prawomocnego wyroku sprawia, że zarówno orzekający w sprawie Sąd, jak i inne organy państwa (w tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych) są związani jego treścią Nie mogą zatem ponownie orzekać czy regulować kwestii objętych treścią prawomocnego orzeczenia w sposób odmienny niż to zostało uczynione w wydanym uprzednio wyroku.

Powyższe w sposób jednoznaczny uregulowane zostało w art. 365. § 1 kpc , który stanowi , że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Godzi się w tym miejscu przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 marca 2014 r. o sygn. akt I ACa 1307/13, w którym wyraźnie podkreślono, że uprawomocnienie się orzeczenia wywołuje skutek w postaci związania tym rozstrzygnięciem podmiotów określonych w ustawie. Regulacja zawarta w art. 365 § 1 k.p.c. gwarantuje zachowanie spójności i logiki działania organów państwowych, zapobiega również współlistnieniu w obrocie prawnym rozstrzygnięć nie do pogodzenia w całym systemie sprawowania władzy.

Powyższa kwestia została szeroko omówiona w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który m.in. w wyroku z dnia 06 marca 2014 r. o sygn. akt V CSK 203/13 wyjaśnił, iż regulacje przewidziane w art. 365 § 1 i art. 366 k.p.c. gwarantują stabilność określonej orzeczeniem sądowym sytuacji prawnej, uniemożliwiając jej podważenie przez stronę niezadowoloną z rozstrzygnięcia i zobowiązując do jej respektowania inne sądy oraz inne organy państwa w określonych przez ustawę granicach. Należy podkreślić, że tym samym regulacje te realizują jedną z najistotniejszych gwarancji konstytucyjnych jaką jest prawo do rozstrzygnięcia sprawy przez niezawisły sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji), która nie byłaby możliwa do osiągnięcia bez stabilności, pewności i niewzruszalności rozstrzygnięć sądowych. Są także jedną z gwarancji powagi wymiaru sprawiedliwości.

W podobnym tonie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 stycznia 2014 r. o sygn. akt VI ACa 447/13 wskazując, iż w sytuacji, gdy zachodzi związanie prawomocnym orzeczeniem sądu i ustaleniami faktycznymi, które legły u jego podstaw, niedopuszczalne jest w innej sprawie o innym przedmiocie dokonywanie ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z prawomocnie osądzoną sprawą. Rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu stwarza zatem taki stan prawny, jaki z niego wynika, a sądy rozpoznające inny spór muszą przyjmować, że dana kwestia kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym wcześniejszym orzeczeniu.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze fakt, że prawo do emerytury dla ubezpieczonego było przedmiotem postępowania sądowego, w którym zapadło korzystne dla skarżącego rozstrzygnięcie. Wyrokiem z dnia 26 września 2013 r. o sygn. akt VII U 1177/12 Sąd Okręgowy zmieniając zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 12 marca 2012 r. przyznał K. L. prawo do emerytury. Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy odgrywa również fakt, iż przywołane powyżej orzeczenie rozstrzygało również kwestię daty, od której skarżącemu będzie przysługiwać dochodzone przez niego świadczenie. W punkcie pierwszym sentencji wyroku Sąd Okręgowy wyraźnie wskazał, iż ubezpieczony jest uprawniony do emerytury od dnia (...)

Analiza uzasadnienia przywołanego powyżej wyroku wskazuje w sposób jednoznaczny, iż orzekający wówczas Sąd precyzyjnie wyjaśnił zasady, którymi kierował się ustalając w/w datę. Powołując się na treść regulacji zawartej art.100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013, 1440 j.t.) Sąd Okręgowy wskazał, iż wnioskodawca jest uprawniony do emerytury od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, podkreślając jednocześnie, iż ubezpieczony pobierał przedmiotowe świadczenie do dnia 10 lipca 2013 r.

Z uwagi na powyższe jeśli ubezpieczony kwestionował zasadność ustalenia daty, od której będzie legitymowany do pobierania emerytury mógł skorzystać z przysługujących mu środków prawnych umożliwiających weryfikację wydanego przez Sąd I Instancji wyroku- tj. wywieść od wyroku apelację – czego jednak nie uczynił. Tym samym wydany w dniu 26 września 2013 r. o sygn. akt VII U 1177/12 wyrok uzyskał walor prawomocności.

Nie uszło uwadze Sądu, iż skarżący w toku postępowania powoływał się na fakt, iż nie miał wiedzy ani świadomości o treści zapadłego w/w orzeczenia, bowiem nie brał udziału w posiedzeniu na którym zostało wydane. W związku z powyższym nie posiadał realnej możliwości zakwestionowania daty przyznanego wyrokiem świadczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego podnoszone przez skarżącego okoliczności pozostają jednakże bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem nie niweczą skutków wynikających z funkcjonowaniem w obrocie prawnym prawomocnego wyroku .

Na marginesie powyższych rozważań Sąd Okręgowy wyjaśnia, iż w sprawie toczącej się pod sygn. akt: VII U 1177/12 ubezpieczony był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Z uwagi na powyższe respektując obowiązujące przepisy prawa, orzekający wówczas Sąd był zobligowany zawiadamiać o terminach posiedzeń pełnomocnika – co skutecznie czynił. Dla poparcia powyższych twierdzeń należy podkreślić, iż w już w lipcu 2013 r. Sąd ustalił termin kolejnego posiedzenia w sprawie wyznaczając je na dzień 26 września 2013 r. – tj. na dzień wydania wyroku – a informacja w przedmiotowej kwestii dotarła do pełnomocnika skarżącego. W protokole z posiedzeniu, które odbyło się w dniu 26 września 2013 r. (tj. w dacie wydania wyroku) odnotowano, iż nie stawili się pełnomocnicy obu stron, którzy zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy, na co wskazuje zwrotne potwierdzenie odbioru.

Mając na względzie wyżej wskazane związanie treścią prawomocnego wyroku zarówno co do faktu przyznania emerytury , jak i jej daty początkowej , stwierdzić należy, iż wydając zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie naruszył żadnego z obowiązujących przepisów prawa. Działanie organu rentowego zmierzało w sposób jednoznaczny do realizacji postanowień prawomocnego orzeczenia Sądu.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny i prawny, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, oddalił odwołanie ubezpieczonego.

SSO Elżbieta Zabrocka